

kriminelle – således at de kan blive straffet i stedet for at blive sat på fri fod.

Lad mig nævne et par eksempler på, hvor en sådan regel, som vi nu indfører, kunne have fået betydning. Jeg tror, de fleste kan huske, da rockerkrigen startede ude i Kastrup Lufthavn for 6 år siden, hvor der blev skudt tre-fire ned på parkeringspladsen lige ude foran den store lufthavnsbygning. Der var snesevis af ganske almindelige danskere på vej på charterferie eller på vej hjem fra charterferie med børn og bedsteforældre og svigermor under armen eller i snor, eller hvor de nu havde dem – det var svigermor i snor selvfølgelig! – der dér overværede, hvem det var, der skød, hvor de gjorde det, og hvor de flygtede hen. Det var utrolig svært at få vidneudsagn for dem, og mange turde ikke vidne. Hvorfor skal de mennesker ikke have lov til at afgive deres vidneudsagn anonymt? Selvfølgelig skal de det.

Lad mig tage det nyeste eksempel: Jomfru Ane Gade, værtshuset Robin, for et halvt års tid siden. En mand bliver stukket ned, tre eller fire er sigtet for det, en eller to er dømt. Igen over 50 mennesker, der er vidner til det, og det var utrolig svært for kriminalpolitiet i Aalborg at få dem til at sige noget. Alle de mennesker kunne også have været omfattet af det her forslag. Det ville have betydet, at den sag langt hurtigere kunne blive opklaret. De, der var skyldige, kunne blive dømt, og politiet ville spare ufattelige ressourcer. Derfor er det et godt forslag.

Hvad så med retssikkerheden? Ja, lad mig bare sige, at det jo ikke er noget, politiet selv kan bestemme og sige, at nu skal den og den være anonym. Det er en domstol, der skal afgøre det efter en procedure fra anklager og forsvarer. Hvis forsvareren er uenig i domstolens afgørelse, kan den ankes til Landsretten, så er det Landsretten, der afgør det. Derefter kan den tiltalte få oplæst hele vidneudsagnet, og forsvareren er selvfølgelig til stede og kan udsørge det vidne, når han eller hun afgiver sin forklaring.

Og så det tredje og sidste, som hidtil ikke har været med i debatten. Det er, som om det er en nyskabelse i dansk politik. Lad mig gøre opmærksom på, at det her var en retstilstand, der var gældende i Danmark indtil 1983. Lad mig sige, at man spurgte Højesteret dengang, og et stort flertal i Højesteret fastslog, at det burde være retstilstand, at der i særlige tilfælde burde være mulighed for at være anonym.

Så spurgte man Retsplejerådet 3 år senere i december 1985 – jeg var medlem af Folketinget

dengang – og et endnu større flertal i Retsplejerådet gik ind for, at der burde være denne mulighed. Derfor er det noget, vi har behandlet syv-otte gange de sidste 16 år, og hver gang har Socialdemokratiet, hver gang har SF, hver gang har De Radikale vendt sig imod det. Det er fair nok, men de har altså vendt sig mod et flertal i Højesteret, og de har vendt sig mod et flertal i Retsplejerådet. Og er det også dem, der vil ødelægge dansk retssikkerhed – et flertal i Retsplejerådet og et flertal i Højesteret? Jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Så vidt jeg kunne høre, var de konkrete eksempler, hr. Helge Adam Møller nævnte, nogle, der er opklaret. Og så var begrundelsen, at så ville vi spare politiresourcer, og at det ville gå hurtigere. Jeg går ikke ud fra, at begrundelsen for at lave det her dramatiske skridt er, at det sådan er af rationaliseringsgrunde, for så er vi ude i en meget alvorlig sag.

Det, der sker med det her, og det, der bl.a. sker med hr. Helge Adam Møllers kampagne om, hvor farligt det er at vidne, er, at folk ikke tør vidne. Det er da det værste ved hele denne her sag, og nu synes jeg, det skal siges igen og igen og igen, at ikke bare er det en borgerpligt at vidne, men det er også normalt fuldstændig ufarligt at gøre det, og vi vil selvfølgelig sørge for, at det er ufarligt at gøre det, i stedet for at det opdramatiseres. Man beroliger altså ikke mennesker ved skræmmekampanjer.

De der eksempler, der her blev nævnt, især det fra Jomfru Ane Gade, var jo en ren skræmmekampagnesag. Som om der kunne ske nogle mennesker noget ved at vidne i sådan en sag der – pladder! Men nu får de at vide, at det kan ske, og så køres det så på denne her måde.

Jeg synes, det var et ufatteligt pinligt indlæg, og så vil jeg lige sige, at nu er det igen et tilfælde, hvor det havde været godt at se hørings svarene. Jeg husker i hvert fald, da Vestre Landsret for nogle år siden ved Unmack Larsen og Rønnoev meget markant forklarede, hvilket brud det ville være, hvis vi fik anonyme vidner. Det var noget, der gjorde dybt indtryk på mig, og det var noget, der kom som et hørings svar.

Kl. 20.35

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, at Venstres ordfører gav udtryk for en overvejelse, en eftertanke om, at det her godt